

EXPUNERE DE MOTIVE

Acțiunile de control desfășurate de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor la nivel național au scos în evidență abateri grave de la legislația în domeniul protecției consumatorilor, unele fiind de natură să afecteze grav sănătatea, integritatea corporală, precum și alte interese legitime ale consumatorilor, mergând până la îmbolnăvirea în masă și punerea în pericol a vieții acestora.

Deși inspectorii de specialitate aplică agenților economici sancțiuni, aceștia continuă să încalce dispozițiile legale în domeniul protecției consumatorilor și să ignore măsurile dispuse. Aceasta reprezintă consecința logică a faptului că sancțiunile prevăzute de legislația privind protecția consumatorilor sunt neîndestulătoare. În acest context, anterior reglementării ordonanței de urgență alăturate, unii agenți economici preferau să plătească amenzile contravenționale și să-și continue activitățile ilicite, profitând de imposibilitatea realizării unei supravegheri permanente a spațiilor de producție, de comercializare și a celor destinate prestării de servicii. Aceștia aveau posibilitatea practică să continue activitățile ilicite, după ce agentul constatatator a dispus, de exemplu, în temeiul art.50¹ din Ordonanța Guvernului nr.21/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, măsura opririi temporare a fabricației, importului, comercializării sau retragerea din circuitul consumului uman a produselor ori interzicerea prestării de servicii care pot pune în pericol viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor.

În vederea realizării unei protecții reale a consumatorilor, se impunea o înăsprire a sancțiunilor ce pot fi aplicate agenților economici, prin completarea corespunzătoare a dispozițiilor legale în domeniu, într-un sistem juridic unitar, cu măsuri eficiente de prevenire și combatere a faptelor ilicite. Având în vedere circumstanțele de fapt excepționale care au impus adoptarea de soluții imediate, completarea Ordonanței Guvernului nr.21/1992 privind protecția consumatorilor, s-a făcut pe calea unei ordonanțe de urgență, în vederea evitării repetării unor atingeri grave aduse intereselor legitime ale consumatorilor.

Art.5 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor prevede că, pe lângă sancțiunea contravențională principală a amenzii, se pot aplica și sancțiuni contravenționale complementare enumerate în mod expres.

Față de situația de fapt și dispozițiile legale citate, se impunea completarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr.21/1992 privind protecția consumatorilor, în sensul abilitării inspectorilor de specialitate din cadrul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor să dispună, ca sancțiune contravențională complementară, închiderea unității.

Potrivit prevederilor ordonanței de urgență alăturate, măsura închiderii unității se dispune cu caracter definitiv sau, după caz, temporar în funcție de gravitatea încălcării prevederilor legale în domeniul protecției consumatorilor.

Prin recurgerea la modalitatea de legiferare prevăzută la art.114 alin.(4) din Constituție, pe lângă rezolvarea unor necesități de ordin practic, de maximă urgență, se realizează și o corelare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr.21/1992 privind protecția consumatorilor cu cele ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

Față de cele arătate, a fost elaborat proiectul de lege alăturat pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului pentru completarea Ordonanței Guvernului nr.21/1992 privind protecția consumatorilor, pe care îl supunem Parlamentului, spre adoptare.

